

Burmistrz Łabiszyna

**Załącznik nr 3
do Uchwały Nr
Rady Miejskiej w Łabiszynie
z dnia**

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łabiszyn

tekst Studium - część trzecia

**UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ
oraz
SYNTEZA PROJEKTU STUDIUM**

PRACOWNIA PROJEKTOWA „SIEĆ 1” PAWEŁ ŁUKOWICZ

ul. Gdańska 54/6, 85-021 Bydgoszcz

S t u d i u m
uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego
gminy Łabiszyn

tekst Studium - część trzecia

Uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań
oraz Synteza projektu Studium

Spis treści

Uzasadnienie rozwiązań przyjętych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy	4
Synteza projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy	6

UZASADNIENIE ROZWIĄZAŃ PRZYJĘTYCH W STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ŁABISZYN

Na etapie prac nad koncepcją rozwoju gminy, po dokonaniu diagnozy stanu i uwarunkowań (wewnętrznych i zewnętrznych) oraz przy uwzględnieniu zamierzeń władz gminy co do dalszego rozwoju, rozważono różne warianty dalszego rozwoju – optymalnego z punktu realizacji zakładanych celów.

Elementy „wariantowania” (czyli wyboru optymalnego wariantu) rozwoju gminy dotyczyły:

- wyboru funkcji/rodzajów działalności do stymulowania rozwoju,
- wyboru lokalizacji nowych przedsięwzięć,
- wyboru stopnia intensywności planowanego zagospodarowania w uzależnieniu od wariantowego rozpatrywania prognozy demograficznej i prognozy przyszłego charakteru społeczno-gospodarczego, co w gminach podmiejskich jest zawsze obarczone podwyższonym ryzykiem popełnienia błędu.

Szereg zagadnień jest niezależnych od polityki władz gminy i na etapie Studium następuje ich adaptacja w „narzuconym” stanie i przebiegu. Dotyczy to przede wszystkim:

- systemu obszarów chronionych (a szerzej - struktury fizyczno-geograficznej),
- ponadlokalnego układu komunikacyjnego (a więc dróg powiatowych i wojewódzkich),
- linii infrastrukturalnych znaczenia ponadlokalnego (energetyka, gaz),
- pozostałych zadań publicznych o znaczeniu ponadlokalnym wynikających z planu zagospodarowania przestrzennego województwa.

Także elementy struktury przestrzennej związane ściśle z przebiegiem linii komunikacyjnych, układem przyrodniczym oraz sąsiedztwo miasta Bydgoszcz (z konsekwencjami społecznymi, komunikacyjnymi, przestrzennymi i ekologicznymi) stanowią bardzo silny czynnik stabilizujący i w pewnym zakresie ograniczający możliwości wariantowania.

Przy podejmowaniu wyborów uwzględniono następujące czynniki („kryteria wariantowania”):

- aspiracje władz lokalnych (wynikające z planów i zamierzeń dotyczących stymulowania rozwoju określonych części gminy i rozwoju określonych działalności),
- uwarunkowania naturalne sprzyjające lub ograniczające rozwój danego zagadnienia,
- szanse powodzenia danego działania (wybrano działalności, funkcje i obszary, dla których istnieją realne przesłanki zrealizowania lub choćby podjęcia zamierzeń – ma to na celu racjonalizację procesu planowania i rozwoju gminy),
- dążenie do koncentracji zainwestowania – stanowiące jedno z podstawowych założeń rozwoju gminy zapisane w Studium i związane bezpośrednio ze sprawnością zarządzania gminą, minimalizacją kosztów środowiskowych oraz spodziewanym osiągnięciem korzyści skali.

Wybór funkcji możliwych do rozwoju na terenie gminy, ze względu na ustabilizowane predyspozycje, nie stwarza dużych możliwości wariantowania. W oparciu o obecny stan oraz predyspozycje przyjęto następujące funkcje gminy:

- a) dla części południowej – rolnictwo i przetwórstwo rolne, w oparciu o optymalne wykorzystanie warunków rolniczej przestrzeni produkcyjnej.
- b) dla części północnej - osadnictwo podmiejskie i rolnictwo oraz funkcja rekreacyjna,
- c) dla miasta - rozwój obsługi ludności (funkcje znaczenia lokalnego) oraz funkcja mieszkaniowa.

Zakłada się coraz silniejszą urbanizację o charakterze podmiejskim - gmina ma możliwości pełnienia funkcji mieszkaniowych, a w bardzo ograniczonym wymiarze - także przestrzeni inwestycyjnej (gospodarczej). Celowi temu służy wyznaczenie terenów inwestycyjnych głównie w północnej części gminy oraz w sąsiedztwie miasta. Gmina będzie w coraz większym stopniu stawać się miejscem lokalizacji zabudowy mieszkaniowej o charakterze rezydencjalnym. Należy się także spodziewać dalszej presji w zakresie zabudowy rekreacyjnej. W tych aspektach wariantowanie polegało na podjęciu decyzji, czy gmina zamierza stworzyć warunki dla rozwoju tych funkcji, czy nie, a jeśli tak - to w jakich konkretnych lokalizacjach.

Generalnie, w stosunku do stanu obecnego, w koncepcji rozwoju gminy stawia się dużo większy nacisk na rozwój przestrzenny - przede wszystkim tworzenie warunków dla mieszkalnictwa. W stosunku do dotychczasowego Studium, które nie uwzględniło prawdopodobieństwa tak dynamicznego rozwoju podmiejskiego, obecne Studium w szerszym stopniu zapewnia rezerwy rozwojowe. Taka metoda ma służyć także przedłużeniu okresu, w którym Studium będzie użytecznym instrumentem kreowania przestrzeni i zarządzania nią. Jednocześnie jednak **podkreślić należy, że wybrano wariant umiarkowanego intensywnego rozwoju gminy, który ma znacznie bardziej prośrodowiskowy charakter, niż warianty bardziej „agresywne”, które zakładałyby przekształcenia większej części gminy i bardziej intensywne zagospodarowanie.**

W zakresie rozwoju infrastruktury lokalnej, uwagę zwraca zwłaszcza konieczność dalszego rozwoju systemu zaopatrzenia w wodę oraz systemu kanalizacyjnego oraz konieczność przeorientowania gospodarki odpadami (jest to związane z ustaleniami wojewódzkiego programu gospodarki odpadami).

W zakresie kształtowania przestrzeni miasta, generalne ustalenia Studium zakładają:

- zachowanie obecnej zasadniczej struktury funkcjonalno-przestrzennej,
- rewitalizację społeczną i przestrzenną dzielnicy staromiejskiej (centralnej),
- ukształtowanie systemu zieleni nadzecznej łączącej funkcje ekologiczne i rekreacyjne - docelowo Notec będzie odseparowana od zainwestowania miejskiego buforem zieleni, stanowiącej część przestrzeni publicznych miasta,
- rekultywację terenów powyrobiskowych w kierunku sportu, rekreacji, rozrywki, kultury (bądź - w przypadku braku możliwości wykorzystania przestrzeni na potrzeby kształtowania przestrzeni publicznych - poprzez zalesienie),
- docelowe przekształcenia terenów rolnych na terenie miasta w tereny o funkcjach mieszkaniowych (na południu) oraz gospodarczych (na północy).

Najważniejszym ustaleniem Studium w zakresie przestrzeni obszarów wiejskich gminy i stanu jej zagospodarowania, jest bez wątpienia wyznaczenie obszarów, dla których zakłada się wystąpienie w przyszłości przekształceń ich stanu, funkcji, intensywności. Są to obszary, w których będą się koncentrować procesy inwestycyjne. Koncentrują się one w północnej części gminy, w tym w dolinie Noteci, gdzie zakłada się rozwój budownictwa mieszkaniowego z towarzyszącymi usługami, przy zachowaniu priorytetu ochrony przyrody i podporządkowaniu mu działalności inwestycyjnych.

Podsumowując, należy stwierdzić, że na etapie koncepcji rozwoju i zagospodarowania gminy, zdecydowano o wyborze wariantu, który przy obecnych i dających się przewidzieć w przyszłości uwarunkowaniach, zapewnia optymalny sposób realizacji szeroko rozumianych interesów gminy.

SYNTEZA PROJEKTU STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

Studium jest dokumentem planistycznym określającym politykę zagospodarowania przestrzennego gminy sporządzanym dla jej całego obszaru. Pełni ono rolę koordynacyjną w programowaniu rozwoju ustalanego m.in. w Strategii rozwoju, a także przy sporządzaniu wieloletnich planów inwestycyjnych i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przede wszystkim w zakresie realizacji inwestycji publicznych. Jest również dokumentem formalnym przy przygotowaniu aplikacji o przyznanie środków z funduszy europejskich. Studium nie jest jednak przepisem prawa miejscowego, a zatem nie stanowi podstawy do podejmowania decyzji administracyjnych związanych z realizacją inwestycji.

Studium składa się z czterech części:

1. uwarunkowań rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy,
2. kierunków zagospodarowania przestrzennego
3. uzasadnienia rozwiązań przyjętych w Studium oraz syntezy ustaleń Studium
4. rysunku Studium dla gminy oraz rysunku Studium dla miasta.

W części poświęconej uwarunkowaniom przedstawiono kompleksową charakterystykę stanu istniejącego oraz ocenę dotychczasowego zagospodarowania z diagnozą mocnych i słabych stron gminy. Część poświęcona kierunkom zagospodarowania przestrzennego zawiera ustalenia – zarówno o charakterze postulatywnym, jak i ustalenia wiążące z zakresu planowania dalszego rozwoju zagospodarowania gminy.

CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ GMINY

Głównym celem rozwoju gminy jest zapewnienie wysokiej jakości życia mieszkańców, poprzez rozwój społeczny (w tym zapewnienie prawidłowego funkcjonowania usług publicznych), gospodarczy (w tym wprowadzanie nowych funkcji, rozwój przedsiębiorczości i wzrost efektywności rolnictwa), rozwój infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, przy uwzględnieniu równowagi wobec środowiska przyrodniczego i kulturowego. Zakłada się, że gmina rozwijać się będzie jako część strefy podmiejskiej Bydgoszczy (a więc rozwój będzie wynikiem wzajemnych zależności gminy Łabiszyn i miasta Bydgoszcz, polegających przede wszystkim na zamieszkiwaniu na terenie gminy ludności związanej zawodowo i społecznie z Bydgoszczą), zachowując jednocześnie warunki dla rozwoju pozostałych funkcji, w tym zwłaszcza rolnictwa i turystyki oraz rekreacji.

Główne cele rozwoju przestrzennego Gminy są zbieżne z celami strategicznymi zawartymi w Strategii Zrównoważonego Rozwoju Miasta i Gminy Łabiszyn na lata 2006-2013, a w szczególności:

1. rozbudowa infrastruktury technicznej na terenach tego obecnie lub niebawem wymagających, przede wszystkim budowa i modernizacja dróg gminnych oraz urządzeń do poboru i zaopatrzenia w wodę;
2. stworzenie i wykorzystanie warunków wynikających z położenia miasta i gminy w sąsiedztwie Bydgoszczy oraz podjęcie działań zmierzających do pobudzenia działalności gospodarczej na terenie Miasta i Gminy, w tym zachęcenie napływu inwestorów zewnętrznych i osób pragnących osiedlić się na terenie miasta i gminy przez ułatwienia administracyjno-prawne, tworzenie preferencji fiskalnych, tworzenie infrastruktury, zintensyfikowanie prac planistycznych;
3. ochrona środowiska naturalnego przez nakłady na rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej w mieście i gminie;
4. tworzenie harmonijnego ładu przestrzennego w mieście i gminie przez przebudowę i budowę układu komunikacyjnego, modernizację istniejącej infrastruktury oraz realizację nowego zainwestowania zgodnie z przyjętymi kierunkami zagospodarowania przestrzennego;
5. podjęcie działań mających na celu turystyczne i rekreacyjne wykorzystanie Noteci, jej kanałów oraz stref nadbrzeżnych;
6. udział w programach umożliwiających pozyskiwanie finansowania dotacji ze środków krajowych i unijnych

na wszystkie wyżej wymienione cele.

W ujęciu terytorialnym:

a) Głównym kierunkiem rozwoju dla miasta Łabiszyn jest wzmacnianie potencjału jako ośrodka obsługi o znaczeniu lokalnym z uzupełniającą funkcją ośrodka mieszkaniowego o charakterze podmiejskim (zakłada się rozwój zabudowy mieszkaniowej generowany przez ludność napływową).

b) Głównym kierunkiem dla północnej części gminy (położonej poza doliną Noteci) jest rozwój funkcji społeczno-gospodarczych o charakterze podmiejskim (przede wszystkim mieszkaniowych).

c) Głównym kierunkiem dla północnej części gminy położonej w dolinie Noteci, jest wzmacnianie funkcji ekologicznych przy dopuszczeniu ekstensywnej zabudowy mieszkaniowej, której funkcjonowanie będzie bezwzględnie podporządkowane zasadom ochrony przyrody.

d) Głównym kierunkiem dla południowej części gminy, jest wzmacnianie funkcji rolniczych (związanych z efektywnym wykorzystaniem potencjału przyrodniczego) oraz pozarolniczych (rozwój przedsiębiorczości dostosowanej do lokalnych uwarunkowań). ekologicznych przy dopuszczeniu ekstensywnej zabudowy mieszkaniowej, której funkcjonowanie będzie bezwzględnie podporządkowane zasadom ochrony przyrody. rozwój funkcji społeczno-gospodarczych o charakterze podmiejskim (przede wszystkim mieszkaniowych).

Obszary, dla których określono powyższe kierunki, zostały w dalszej części opracowania wyznaczone jako jednostki polityki przestrzennej.

ZAŁOŻENIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ

Struktura gminy

Z uwagi na zróżnicowanie fizycznogeograficzne oraz zróżnicowanie predyspozycji dla dalszego rozwoju, dla celów planistycznych, obszar gminy podzielono na jednostki polityki przestrzennej. Politykę przestrzenną zdefiniowano oddzielnie dla miasta i obszarów wiejskich gminy.

Podział na jednostki polityki przestrzennej na obszarach wiejskich przeprowadzono opierając się na następujących kryteriach szczegółowych:

- przebieg dotychczasowych procesów rozwojowych;
- stan rozwoju i wzajemne relacje pomiędzy funkcjami rolniczymi i pozarolniczymi, w tym zwłaszcza predyspozycje dla rozwoju rolnictwa;
- predyspozycje dla rozwoju mieszkalnictwa i funkcji gospodarczych, w tym prognoza rozwoju procesów społeczno-gospodarczych w gminie.

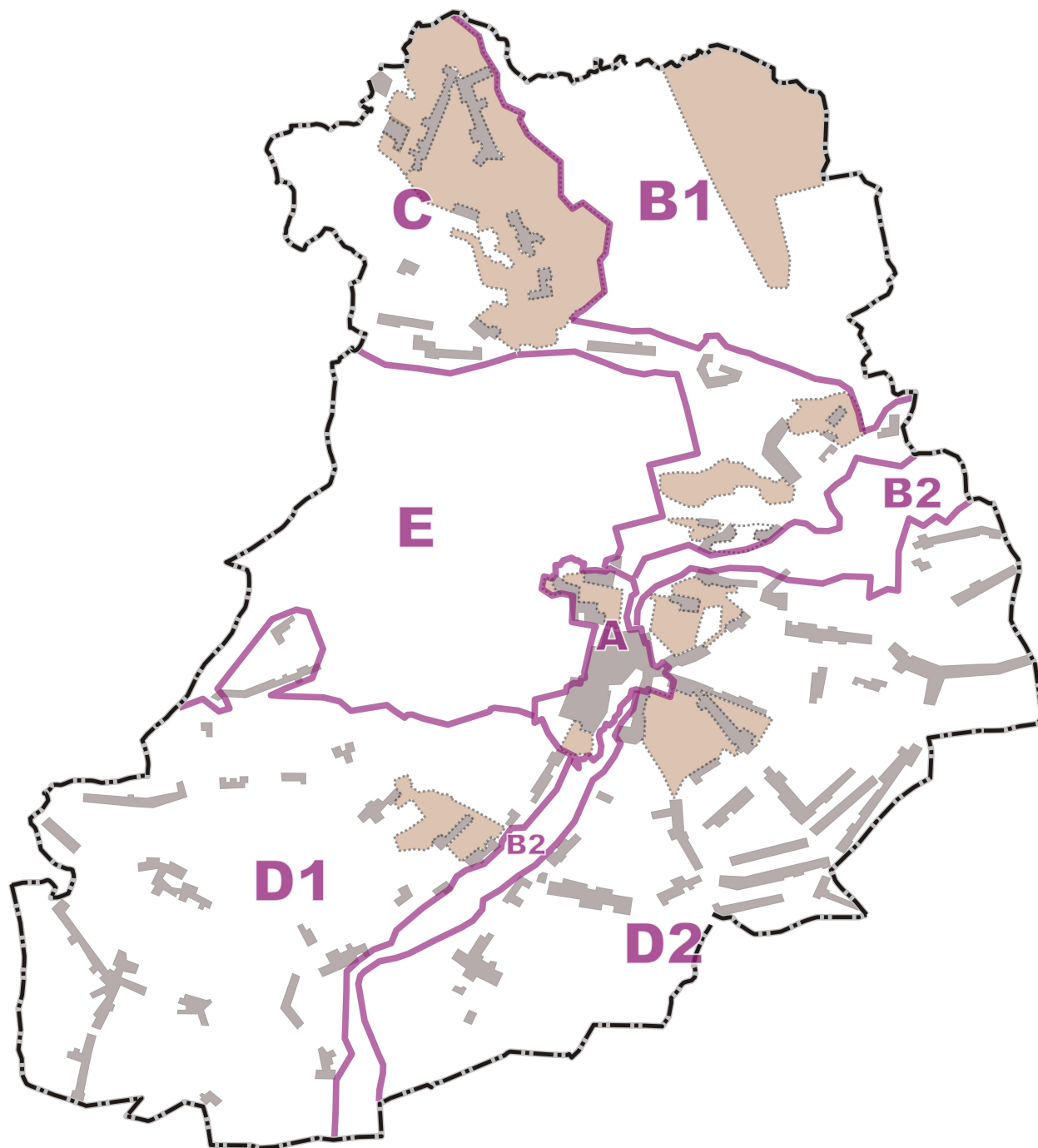
Podział na jednostki polityki przestrzennej w mieście przeprowadzono opierając się na następujących kryteriach szczegółowych:

- pełnione obecnie funkcje i predyspozycje dla ich zachowania lub przekształceń;
- morfologia i fizjonomia poszczególnych części miasta (charakter zabudowy);
- morfologia terenu i uwarunkowania przyrodnicze;
- układ komunikacyjny (jako szkielet funkcjonowania miasta).

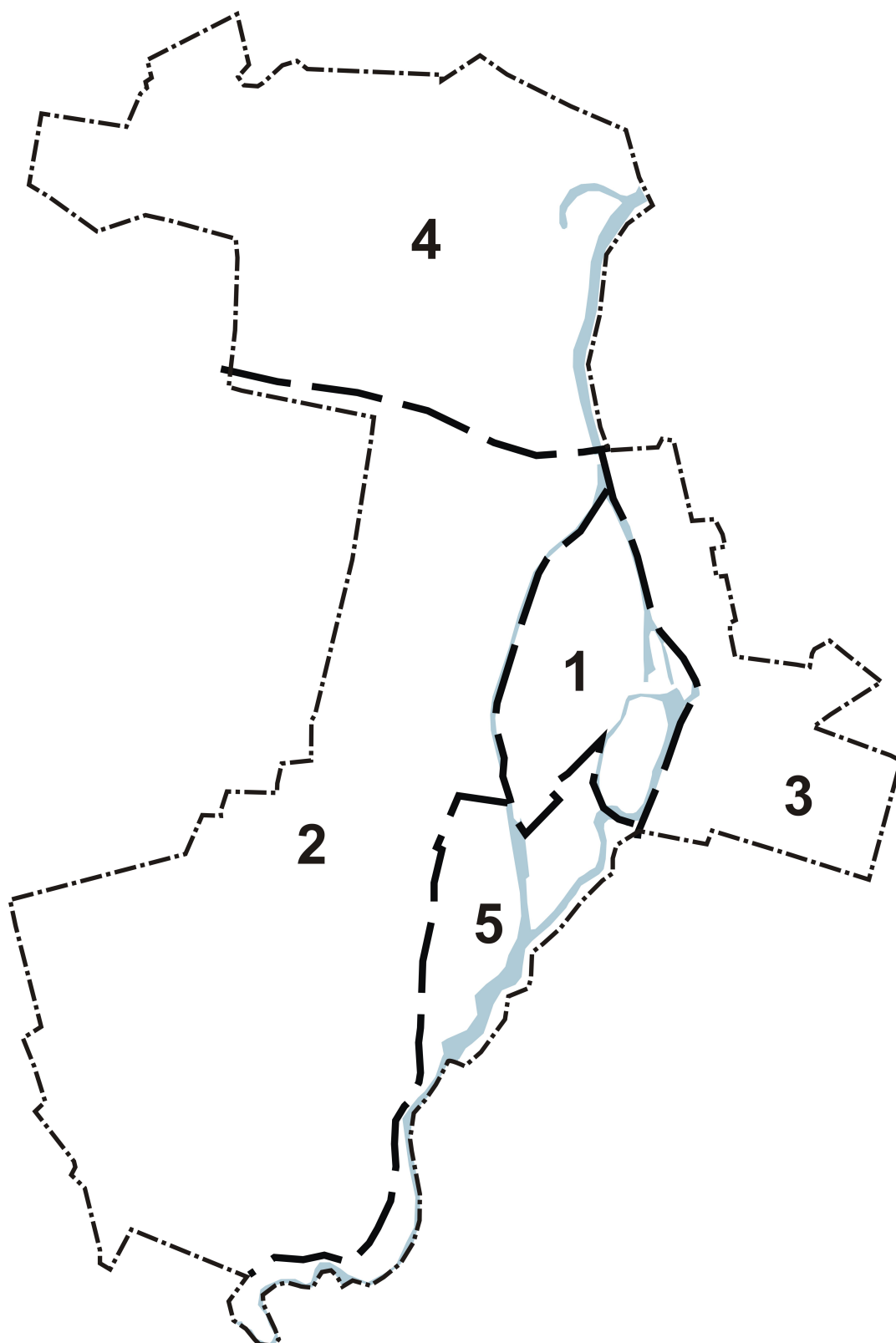
Na terenie gminy wyznacza się następujące jednostki polityki przestrzennej:

- jednostkę A - obejmującą obszary zagospodarowane w granicach miasta; w obrębie jednostki dokonano dalszych podziałów ze względu na szczegółowe predyspozycje rozwoju,
- jednostkę B - obejmującą część gminy o priorytecie ochrony przyrody - ze względu na szczegółowe warunki zagospodarowania dokonano dalszych podziałów na jednostkę B1, w której dopuszcza się realizację zabudowy mieszkaniowej z towarzyszącymi nieuciążliwymi usługami i B2, wyłączonej z możliwości realizacji zabudowy, z wyjątkiem zagospodarowania służącego turystyce, rekreacji i energetyce wodnej.,

- jednostkę C - obejmującą część gminy predestynowaną do rozwoju społeczno-gospodarczego o charakterze pozarolniczym z rolnictwem jako funkcją uzupełniającą,
- jednostkę D - obejmującą część gminy predestynowaną do rozwoju społeczno-gospodarczego o dominacji funkcji rolniczej z działalnościami pozarolniczymi jako funkcją uzupełniającą - ze względu na brak ciągłości przestrzennej, dokonano dalszych podziałów na jednostkę D1 i D2,
- jednostkę E - obejmującą kompleks leśny w zachodniej części gminy, o funkcjach ekologicznych.

Rysunek. Podział gminy na jednostki polityki przestrzennej. Tereny zagospodarowane (kolor ciemniejszy) oraz wskazywane jako tereny rozwojowe (kolor jaśniejszy).

Rysunek. Podział miasta na jednostki polityki przestrzennej.

Ogólne zasady i kierunki zagospodarowania w jednostkach planistycznych

Jednostka polityki przestrzennej A - jednostka obejmująca miasto Łabiszyn i wskazywana do wzmocnienia funkcji usługowych, uporządkowania struktury przestrzennej, rozwoju funkcji mieszkaniowej i rewitalizacji przestrzennej i społecznej centrum miasta. Dla tej jednostki przewiduje się wzrost liczby mieszkańców. Do celów planistycznych dokonano dalszych podziałów - miasto podzielono na jednostki różniące się charakterem funkcjonalnym i predyspozycjami dla dalszego rozwoju.

Jednostka polityki przestrzennej B - jednostka obejmująca dolinę Noteci w środkowej i północnej części gminy. Dominującą funkcją jest ochrona przyrody. Część jednostki objęta jest granicami obszarów postulowanych do objęcia ochroną w ramach sieci Natura 2000, w jednostce znajduje się rezerwat przyrody. Dopuszcza się rozwój zagospodarowania związanego z rekreacją i turystyką. Dopuszcza się rozwój energetyki wodnej. W północnej części, oznaczonej jako B1, dopuszcza się realizację zabudowy mieszkaniowej z towarzyszącymi nieuciążliwymi usługami, wymagającej sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w którym zostaną określone zasady zagospodarowania zabezpieczające priorytet ochrony przyrody. Dla jednostki B1 przewiduje się wzrost liczby mieszkańców. W jednostce B2 zakaz lokalizacji zabudowy, z wyjątkiem zagospodarowania służącego turystyce, rekreacji i energetyce wodnej.

Jednostka polityki przestrzennej C - jednostka obejmująca północną część gminy, wysoczyzną, leżącą pomiędzy doliną Noteci, a kompleksem leśnym części środkowo-zachodniej. Jednostka przeznaczona na rozwój funkcji mieszkaniowej z towarzyszącymi usługami oraz nieuciążliwych działalności gospodarczych. W jednostce tej koncentruje się większość wyznaczonych w Studium „terenów rozwojowych gminy”. Jednostka stanowi część strefy podmiejskiej Bydgoszczy - jest to obszar, który będzie się rozwijał pod wpływem miasta Bydgoszcz. W jednostce II realizowana będzie także funkcja rolnicza, jednak ze względu na niezbyt sprzyjające predyspozycje przyrodnicze, możliwości rozwoju efektywnego rolnictwa są niewielkie (wyjątek stanowi intensywne warzywnictwo przeznaczone na rynek miast), a także funkcja rekreacyjno-wypoczynkowa. Dla tej jednostki przewiduje się wzrost liczby mieszkańców.

Jednostka polityki przestrzennej D - jednostka obejmująca centralną i południową część gminy i wskazywana do pełnienia funkcji rolniczo-osadniczych i ekologicznych. Ze względu na brak ciągłości przestrzennej, wydziela się w jej obrębie jednostkę D1 i D2. W jednostce tej znajduje się większość gleb o dobrej przydatności, stąd wykazuje rolniczy charakter pełnionych funkcji oraz fizjonomii krajobrazu i morfologii osadnictwa. Znaczna część jednostki pełni funkcje ekologiczne - do jednostki zaliczono kompleksy leśne oraz obniżenia i doliny mniejszych cieków (zwłaszcza D1). Dla jednostki D zakłada się kontynuację rolniczego charakteru (rolnictwo dostosowane do predyspozycji środowiskowych), jako podstawowej funkcji. Skala wyznaczonych terenów rozwojowych jest znacznie mniejsza - wyznacza się tylko nieliczne tereny poza zwartą zabudową miejscowości i zakłada się, że rozwój osadnictwa będzie polegał przede wszystkim na wypełnianiu przestrzeni wewnątrz istniejącej zabudowy miejscowości, względnie w jej sąsiedztwie (dla tej jednostki przewiduje się stagnację, a nawet spadek liczby mieszkańców). Kontynuowana będzie także funkcja rekreacyjna i wypoczynkowa (zwłaszcza w jednostce D1). W jednostce D2 dopuszcza się realizację elektrowni wiatrowych - wyłącznie w granicach wskazanego obszaru oraz na warunkach określonych w studium.

Jednostka polityki przestrzennej E - jednostka obejmująca zwarty kompleks leśny w części środkowo-zachodniej. Dla jednostki tej przewiduje się utrzymanie funkcji. Dopuszcza się realizację zagospodarowania związanego z rozwojem ogólnodostępnej infrastruktury turystyczno-rekreacyjnej. Zakaz lokalizacji zabudowy nie związanej z gospodarką leśną i ogólnodostępną bazą turystyczną i rekreacyjną.

Wskazywane funkcje jednostek:

a) jednostki A (obejmującej miasto Łabiszyn)

- dominujące funkcje – funkcje usługowe o charakterze ogólnogminnym i lokalnym (miejskim) oraz funkcja mieszkaniowa
- funkcja uzupełniająca - przedsiębiorczość.

W strukturze miasta wyróżniono mniejsze jednostki o następującym charakterze:

A.1. jednostka centralna - śródmiejska (wielofunkcyjna jednostka centralna - obszar koncentracji usług o znaczeniu ogólnomiejskim i gminnym; historyczna część staromiejska).

A.2. jednostka zachodnia - mieszkaniowa (wielofunkcyjna jednostka z dominacją funkcji mieszkaniowych jednorodzinnej i wielorodzinnej z towarzyszącymi usługami).

A.3. jednostka wschodnia - wielofunkcyjna (wielofunkcyjna jednostka z przewagą funkcji mieszkaniowych - jednorodzinnej z towarzyszącymi usługami).

A.4. jednostka północna - o funkcjach gospodarczych (tereny rozwoju funkcji gospodarczych na terenie miasta).

A.5. jednostka nadnotecka - o funkcjach ekologicznych i rekreacyjnych (tereny rozwoju funkcji ekologicznych i rekreacji w strefie nadrzecznej).

d) jednostki B

- dominująca funkcja – ochronna (tereny chronione, w tym objęte ochroną rezerwatową oraz objęte siecią Natura 2000)
- funkcje uzupełniające – mieszkaniowo-usługowa, rolnicza i rekreacyjna,

b) jednostki C

- dominująca funkcja – mieszkaniowa (o charakterze podmiejskim) z towarzyszącymi usługami oraz gospodarcza (tereny wytwórczości, rzemiosła, magazynów, składów) o niewielkiej skali uciążliwości,
- funkcja uzupełniająca - rolnictwo oraz ochrona przyrody, działalności rekreacyjno-wypoczynkowe

c) jednostki D

- dominująca funkcja – rolnictwo
- funkcje uzupełniające – mieszkaniowa, gospodarcza, związana z ochroną przyrody, rekreacyjno-wypoczynkowa

e) jednostki E

- dominująca funkcja – ochronna (las chroniony),
- funkcja uzupełniająca - rekreacyjna,

Mieszkańcy gminy

Zakłada się, iż liczba ludności w kolejnych latach będzie wzrastać, a skala wzrostu może być zauważalna, ze względu na podmiejskie położenie gminy i atrakcyjność gminy dla osadnictwa. Zajądą ważne zmiany w strukturze wieku. Przede wszystkim wzrośnie liczba ludności w wieku produkcyjnym, za czym powinny iść działania zmierzające do poprawy stanu przedsiębiorczości i zwiększenia zatrudnienia na terenie gminy. Dzięki imigracji zachowane zostanie duże zapotrzebowanie na usługi oświaty. Wzrośnie liczba mieszkańców starszych, co wymaga działań na rzecz rozwoju infrastruktury społecznej ukierunkowanej do tej grupy odbiorców.

Gospodarka

W zakresie pełnionych funkcji należy wskazać na rozwinięte w południowej części gminy działalności rolnicze, opierające się na umiarkowanie korzystnych warunkach glebowych. W północnej części gminy ze względu na gorsze warunki rozwoju rolnictwa należy spodziewać się rozwoju o charakterze wielofunkcyjnym - zróżnicowanym.

Nie należy oczekiwać bardzo intensywnego rozwoju przedsiębiorczości, gdyż gmina prezentuje szereg ograniczeń lokalizacyjnych, związanych na przykład z ograniczoną dostępnością przestrzeni, wysokimi walorami środowiska, warunkami litologicznymi i hydrogeologicznymi. Stąd też Studium jest ukierunkowane na umiarkowany rozwój przedsiębiorczości, w tym na bazie lokalnych płodów rolnych, a nie na intensywne promowanie przedsiębiorczości pozarolniczej i podmiejskiej. Preferowane są raczej przedsięwzięcia o małej lub

umiarkowanej skali. Powyższe założenie jest podyktowane troską o stan środowiska oraz kształtowanie wysokiej jakości życia mieszkańców. Tereny sąsiadujące z gminą prezentują korzystnie rozwiniętą przedsiębiorczość, stąd nie należy obawiać się pogorszenia sytuacji materialnej mieszkańców, gdyż istnieje łatwa możliwość poszukiwania pracy w bezpośrednim sąsiedztwie gminy.

Dostępność komunikacyjna

Dostępność zewnętrzna realizowana będzie za pomocą dróg wojewódzkich i powiatowych. Sieć drogowa - ze względu na pełnienie przez Łabiszyn roli podregionalnego węzła komunikacyjnego w sieci dróg wojewódzkich - jest relatywnie dobrze rozwinięta i zapewnia dobry dostęp do większości miejscowości. Dostępność wewnętrzną należy poprawić poprzez modernizację dróg powiatowych i gminnych. Należy rozwijać komunikację publiczną.

Infrastruktura techniczna

Rozwój infrastruktury technicznej jest w Studium postrzegany w trzech aspektach:

- jako narzędzie poprawy jakości życia mieszkańców (a więc kreowania gminy jako przestrzeni przyjaznej dla zamieszkania),
- jako narzędzie poprawy atrakcyjności inwestycyjnej (a więc kreowania gminy jako przestrzeni przyjaznej dla inwestowania)
- jako narzędzie ochrony środowiska przed antropopresją, poprzez ograniczanie emisji, oddziaływania, itp. (a więc kreowania gminy jako przestrzeni atrakcyjnej przyrodniczo).

Studium zakłada przede wszystkim dwa kierunki rozwoju infrastruktury technicznej:

- „przestrzenny” - czyli jej rozwój we wszystkich miejscowościach, gdzie jest to społecznie i ekonomicznie uzasadnione,
- „jakościowy” - czyli utrzymanie optymalnej sprawności i stanu technicznego sieci i urządzeń - zapewniających pewność funkcjonowania i zachowanie normatywnych parametrów.

Jako bezwzględny priorytet wyznacza się rozwój sieci wodociągowej dla północnej części gminy oraz działania na rzecz rozwoju sieci kanalizacyjnej.

Na terenie gminy dopuszcza się różnicowane inwestycje energetyczne, przy czym dla niektórych rodzajów wprowadza się ograniczenia mające na celu minimalizowanie oddziaływań na ludność, środowisko przyrodnicze i krajobraz

Środowisko przyrodnicze i kulturowe

Jednym z nadrzędnych założeń Studium jest zachowanie wysokich walorów środowiska przyrodniczego oraz kulturowego. Ze względu na panujące w gminie uwarunkowania, szczególnego znaczenia nabierają zagadnienia ochrony wód powierzchniowych i podziemnych oraz ochrona krajobrazu w strefie doliny i strefie jej zbocza. W gminie znajdują się znaczne powierzchnie gruntów pochodzenia organicznego. Pewna część gminy objęta jest ekologicznym systemem obszarów chronionych. Walory przyrodnicze i kulturowe są postrzegane także jako ważne czynniki aktywizacji turystycznej.